

ประเทศมาลี

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง อยู่ทางทิศตะวันตกของทวีปแอฟริกา เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล มีพรมแดนทิศตะวันตกติดกับแอลจีเรีย ไนเจอร์ บูร์กินาฟาโซ ทิศใต้ติดกับโกตดิวัวร์ กินี ทิศตะวันตกติดกับเซเนกัล และมอริเตเนีย

พื้นที่ ประมาณ 1,248,755 ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง Bamako

เมืองสำคัญ Segou, Mopti, Sikasso, Gao

ภูมิอากาศ ส่วนใหญ่จะร้อนและแห้งแล้ง

ประชากร ประมาณ 11,995,402 คน (กรกฎาคม 2550)

เชื้อชาติ Mande ร้อยละ 50 (Bambara, Malinke, Soninke), Peul ร้อยละ 17, Voltaic ร้อยละ 12, Songhai ร้อยละ 6, Tuareg and Moor ร้อยละ 10, อื่น ๆ ร้อยละ 5

ภาษา ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ นอกจากนั้นก็มีภาษาพื้นเมือง คือภาษา Bamanankan, Mandinka, Voltalic, Tuareg, Dodon, Fulde, Songhai และ Malinke

ศาสนา อิสลาม 90% คริสเตียน 1% ความเชื่อดั้งเดิม 9%

รูปแบบการปกครอง แบบสาธารณรัฐ ประธานาธิบดีเป็นประมุขแห่งรัฐ

สถาบันทางการเมือง ประธานาธิบดีเป็นประมุขแห่งรัฐ เข้ารับตำแหน่งโดยการเลือกตั้งจากประชาชนมีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี ฝ่ายบริหาร มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลโดยการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีคณะรัฐมนตรีได้รับการเลือกตั้งจากนายกรัฐมนตรี ฝ่ายนิติบัญญัติ รัฐสภาแบบสภาเดียว (unicameral) ประกอบด้วยสมาชิก 147 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไป และอยู่ในตำแหน่ง คราวละ 5 ปีฝ่ายตุลาการ ศาลสูงสุด

ประมุขแห่งรัฐ/ผู้นำรัฐบาลประธานาธิบดีเป็นประมุข ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นาย Amadou Toumani Toure

นายกรัฐมนตรี นาย Modibo Sidibe ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทนนาย Ousmane Issoufi Maïga เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2550

รัฐมนตรีต่างประเทศ นาย Moctar OUANE แต่งตั้งเมื่อเดือน พฤษภาคม 2547

วันชาติ วันประกาศอิสรภาพ 22 กันยายน 1960 (2503)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ 5.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ 4.6% (2549)

อัตราเงินเฟ้อ 1.5% (2549)

รายได้ประชาชาติต่อหัว ประมาณ 425 ดอลลาร์สหรัฐ (2548)

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ทอง ฟอสเฟต ดินขาว เกลือ ยูเรเนียม หินปูน ยิปซัม ไฟฟ้าพลังงานน้ำ

ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่สำคัญ ฝ้าย ข้าวฟ่าง ข้าว ข้าวโพด พืชผัก ถั่วลิสง แกะ แพะ ปศุสัตว์

อุตสาหกรรมที่สำคัญ อุตสาหกรรมอาหาร เหมืองแร่ (ฟอสเฟต, ทอง)

หนังสือต่างประเทศ n/a

เงินตราสำรอง 970 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

มูลค่าการค้า ส่งออก 1,453 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้า 1,434 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เสียดุลการค้า 390 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

สินค้าออกที่สำคัญ ฝ้าย ทอง ปศุสัตว์

สินค้าเข้าที่สำคัญ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ อุปกรณ์ก่อสร้าง อาหาร สิ่งทอ

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ส่งออก ไปยัง จีน ร้อยละ 29.4 ร้อยละ ไทย ร้อยละ 10.1 ใต้หวัน ร้อยละ 7.8 อิตาลี ร้อยละ 5.3 บังคลาเทศ ร้อยละ 4.5 ฝรั่งเศส ร้อยละ 4.4 นำเข้า จาก ฝรั่งเศส ร้อยละ 13 เซเนกัล ร้อยละ 13 โกตดิวัวร์ ร้อยละ 8.4 (2548)

หน่วยเงินตรา เซฟาฟรังก์ (CFA Francs)

อัตราแลกเปลี่ยน โดย 1 ดอลลาร์สหรัฐเท่ากับ 522.9 เซฟาฟรังก์ (2549)

การเมืองการปกครอง

ประวัติศาสตร์โดยสังเขป

มาลีมีการปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ฝ่ายบริหารประกอบด้วยคณะรัฐบาล มีประธานาธิบดีเป็นผู้นำฝ่ายบริหาร ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี นายกรัฐมนตรีได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรเพียงสภาเดียว (Unicameral National Assembly) มีสมาชิก 147 คน ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี

มาลีดำเนินนโยบายไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ในทางปฏิบัติใกล้ชิดกับประเทศตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝรั่งเศสซึ่งเป็นเจ้าอาณานิคมเก่า มาลีได้รับการยกย่องจากสหรัฐฯ ว่า เป็นประเทศแบบอย่างของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยในทวีปแอฟริกา โดยมาลีถือเป็นประเทศแรกในทวีปแอฟริกาที่มีส่วนร่วมในโครงการกองกำลังนานาชาติของภูมิภาคแอฟริกา ซึ่งสหรัฐฯ ได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ

นาย Amadou Toumani Toure (นายอามาตู ทูมานี ทูเร) ประธานาธิบดีสาธารณรัฐมาลีคนปัจจุบันได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดีที่มีขึ้นในวันที่ 29 เมษายน ปี 2550 ด้วยคะแนนสูงถึงร้อยละ 71.20 (1,612,912 คะแนน)

นโยบายต่างประเทศ

ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน มาลีมีบทบาทสำคัญในการเรียกร้องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสู้รบในไลบีเรียและเซียร์ราลีโอน ยุติการใช้กำลังและแก้ไขปัญหาด้วยการเจรจาโดยสันติวิธี

ปัญหาชาฮาราตะวันตก มาลีเรียกร้องให้มีการเจรจาระหว่างคู่กรณีเพื่อแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี โดยยึดถือตามมติขององค์การระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัด

ปัญหาตะวันออกกลาง มาลีสนับสนุนสิทธิของชาวปาเลสไตน์ให้มีการจัดตั้งรัฐอิสระ

เศรษฐกิจการค้า

ด้านเศรษฐกิจและการค้า

มาลีอยู่ในภูมิภาคแอฟริกาตะวันตกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ใหญ่กว่าไทย 1 เท่าครึ่ง ไม่มีทางออกทะเล เคยเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส ได้รับเอกราชในปี 2503 เคยรวมกับเซเนกัลภายหลังได้รับเอกราช ต่อมาแยกตัวออกเป็นอิสระ มีการปกครองแบบเผด็จการจนกระทั่งในปี 2535 จึงเริ่มเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

มีบทบาทในปัญหาข้อขัดแย้งในภูมิภาค เคยเป็นตัวกลางไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในเซียร์ราลีโอนและโกตดิวัวร์ เป็นสมาชิก OIC ประชากรมาลীর้อยละ 90 เป็นชาวมุสลิม

หลังจากที่มาลีได้รับเอกราช บริษัทเอกชนส่วนใหญ่ถูกเปลี่ยนเป็นของรัฐบาล และรัฐบาลพยายามผูกขาดการค้าจากภายนอก รวมทั้งนโยบายด้านการเกษตรที่จำกัด ทำให้ผู้ขายและชาวไร่มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น การดำเนินนโยบายดังกล่าวทำให้รัฐบาลมีหนี้สินเพิ่มมากขึ้น เมื่อรวมกับความกดดันจากภายนอก จึงส่งผลให้รัฐบาลปรับเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจ อาทิ ปรับเปลี่ยนตลาดข้าวให้เสรี ผ่อนปรนการควบคุมราคา ส่งเสริมการลงทุน ลดการอุดหนุนจากภาครัฐ และแก้ไขความไม่สมดุลของรายได้แผ่นดิน

รัฐบาลปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจโดยมีนโยบายแปรรูปอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการไฟฟ้าและประปาให้เป็นเอกชน ทั้งนี้ รัฐบาลประสบความสำเร็จในการแปรรูปธุรกิจฝ่ายเป็นเอกชน นอกจากนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะปฏิรูป

กองทุนบำนาญแก่ข้าราชการ และคาดว่าจะปฏิรูประบบเงินบำนาญนี้ให้กับลูกจ้างนอกระบบราชการด้วย
ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐมาลี

ความสัมพันธ์ทางการทูต

ความสัมพันธ์ทั่วไป

ประเทศไทยและสาธารณรัฐมาลีได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2524 โดยไทยมอบหมายให้สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงดาการ์ มีเขตอาณาครอบคลุมมาลี เอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐมาลีคนปัจจุบัน คือ นาวาตรีอิทธิ ดิษฐบรรจง ร.น. ส่วนมาลีมอบหมายให้สถานเอกอัครราชทูตมาลีประจำประเทศไทยมีเขตอาณาดูแลประเทศไทย เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐมาลีประจำประเทศไทย ถิ่นพำนัก ณ กรุงโตเกียว คนปัจจุบันคือ นาง Guisse Maimouna Dial (กิเซ มาอิมูนา ดีอาล) และมาลีได้แต่งตั้งนายถาวร ตันติพงศ์อนันต์ กรรมการผู้จัดการบริษัท Thai Castor Oil Industries (ธุรกิจการสกัดน้ำมันละหุ่ง) ดำรงตำแหน่งกงสุลกิตติมศักดิ์มาลีประจำประเทศไทย

ความสัมพันธ์ด้านการเมือง

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาลีเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่มีปัญหาทางการเมืองต่อกัน

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ

การค้าระหว่างไทยกับมาลีมีมูลค่าไม่มากนัก ส่วนใหญ่ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า เนื่องจากไทยนำเข้าฝ้ายดิบและเส้นใยฝ้ายจากมาลีเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 4 ของมาลี มีผู้ประกอบการไทยเปิดร้านอาหารไทยในมาลีแล้ว 1 ร้าน และมีชุมชนมาลีในไทยประมาณ 200 คน โดยส่วนหนึ่งเป็นพ่อค้าชาวมาลีที่เดินทางมาซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคในไทยปีละ 300-400 คน

ในปี 2549 ไทยนำเข้าจากมาลีคิดเป็นมูลค่า 1,277.1 ล้านบาท ในขณะที่ส่งสินค้าไปมาลีเพียง 143.8 ล้านบาท ไทยขาดดุลการค้าจำนวน 989.5 ล้านบาท สินค้าที่ไทยส่งออกไปมาลี 10 อันดับแรก ได้แก่ 1.หม้อแบตเตอรี่และส่วนประกอบ 2. ผ้าแบบสำหรับตัดเสื้อและผ้าที่จัดทำแล้วผลิตภัณฑ์ยาง 3.เม็ดพลาสติก 4. เสื้อผ้าสำเร็จรูป 5.ผลิตภัณฑ์ยาง 6.เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ 7.ผลิตภัณฑ์พลาสติก 8.ผลิตภัณฑ์เภสัชภัณฑ์ 9.ผ้าฝ้าย 10.เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล สำหรับสินค้าที่ไทยนำเข้าจากมาลี 10 อันดับแรก ได้แก่ 1.ด้ายและเส้นใย 2.เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ 3. เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ 4.เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ 5.เคมีภัณฑ์ 6. ผ้าฝ้าย 7. เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด 8. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน 9. แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่ 10.สัตว์มีชีวิตที่ไม่ได้ทำพันธุ์

ความสัมพันธ์ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ไทยจัดให้มาลีเป็นประเทศภายใต้โครงการ Thai Aid ซึ่งเป็นการให้ทุนการฝึกอบรมแก่ประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ความร่วมมือในกรอบใต้-ใต้ (South-South Cooperation) ในสาขาที่ไทยมีความชำนาญ อาทิ การเกษตร การศึกษา และการสาธารณสุข ซึ่งมาลีส่งเจ้าหน้าที่มาร่วมฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ ในลักษณะ Group Training ตามโครงการ Thai Aid อยู่เป็นประจำและเคยขอความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์การเกษตรจากไทย นอกจากนี้ ไทยเคยบริจาคข้าวให้มาลีจำนวน 100 ตัน เมื่อปี 2527 เนื่องจากเกิดภาวะแห้งแล้งอย่างรุนแรงในมาลี ขณะนี้ไทยกำลังพิจารณาเรื่องการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่มาลีในด้านเทคนิคการปลูกข้าวไทย

ในปี 2549 ไทยเชิญให้มาลีส่งผู้แทนเข้าร่วมการศึกษาดูงานโครงการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ เรื่อง ทางเลือกใหม่: เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งได้จัดขึ้นในช่วงปลายเดือนมิถุนายน 2549 โดยฝ่ายมาลีมอบหมายให้เอกอัครราชทูตมาลีประจำประเทศไทย ถิ่นพำนัก ณ กรุงโตเกียว เป็นผู้แทนเข้าร่วมโครงการดังกล่าว

ไทยให้ความช่วยเหลือด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะการเผยแพร่เทคโนโลยีด้านการผลิตยารักษาโรคมalaria และโรคเอดส์แก่ประเทศในแอฟริกา ในเดือนมิถุนายนและสิงหาคม ปี 2549 สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงดาการ์ ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญไปประเทศบูร์กินาฟาโซ แกมเบีย เซเนกัล กาบอง และมาลี เพื่อเผยแพร่เทคโนโลยีด้านการผลิตยารักษาโรคมalaria ผลจากโครงการดังกล่าวทำให้มาลีเป็นประเทศแรกในแอฟริกาตะวันตกที่ประสบความสำเร็จในการผลิตยารักษาโรคมalaria (artesanate) ชนิดเม็ด โดยฝ่ายไทยและมาลีเห็นพ้องที่จะตั้งชื่อยารักษาโรคมalaria เรียกว่า "THAMASUNATE TABLETS" ย่อมาจาก Thai +

Mali + Artesunate tablets เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและมาลีในการแก้ปัญหาโรคมalariaเรื้อรัง ซึ่งเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตเป็นอันดับ 1 ของชาวมาลี

ความตกลงที่สำคัญ ๆ กับไทย

ไทยและมาลีได้ลงนามในสนธิสัญญาโอนตัวนักโทษเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2547 ระหว่างการประชุม Francophonie Summit ที่กรุงวากาดูกู บูร์กินาฟาโซ

การเยือนที่สำคัญ

ฝ่ายไทย

รัฐบาล

รัฐมนตรี

- วันที่ 27-29 พฤษภาคม 2547 นายสรจักร เกษมสุวรรณ ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เดินทางเข้าร่วมประชุมเครือข่ายความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security Network: HSN) ครั้งที่ 6 ที่ กรุงบามาโก สาธารณรัฐมาลี และได้เข้าเยี่ยมคารวะนาย Amadou Toumani Toure (อามาตู ทูมานิ ทูเร) ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐมาลี

ฝ่ายมาลี

รัฐบาล

ประธานาธิบดี

- วันที่ 13 พฤศจิกายน 2540 นาย Oumar Alpha Konare ประธานาธิบดีแวะผ่านประเทศไทย พร้อมภริยา เพื่อไปประชุมกลุ่มประเทศ Francophone ที่เวียดนาม

รัฐมนตรี

- วันที่ 23-24 กุมภาพันธ์ 2540 นาย Modibo Sidibe รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเยือนประเทศไทย ในฐานะผู้แทนพิเศษของนาย Alpha Oumar Konare ประธานาธิบดี

- วันที่ 15-28 ตุลาคม 2541 นาง Fatou Haidara รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม การค้า และหัตถกรรม นำคณะผู้แทนการค้ามาลีมาเยือนประเทศไทย

- วันที่ 8-11 ตุลาคม 2543 นาง Traore Fatoumata Nafo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เยือนไทย

- วันที่ 15-19 กันยายน 2546 นาย Lassana Traoré รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะเดินทางเข้าประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาออกดตาว่า ครั้งที่ 5 ที่ประเทศไทย

- วันที่ 25-26 สิงหาคม 2549 นาย Moctar Ouane รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ